

מסכת אהלות

פרק יג

א. העושה מאור בתחלה, שעורו מלא מקדח גדול של לשפה. שגרי המאור, רום אצבעים על רחב הגודל. אלו הן שגרי המאור, חלון שסתמה ולא הספיק לגמרה. חרוהו מים או שרצים או שאכלתו מלחת, שעורו מלא אגרוף. חשב עליו לתשמיש, שעורו פותח טפח. למאור, שעורו מלא מקדח. הסריגות והרפפות מצטרפות כמלא מקדח, כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, עד שיהא במקום אחד מלא מקדח. להביא הטמאה ולהוציא הטמאה. רבי שמעון אומר, להביא הטמאה, אבל להוציא את הטמאה בפותח טפח:

ב. חלון שהיא לאויר, שעורה מלא מקדח. בנה בית חוצה לה, שעורה בפותח טפח. נתן את התקרה באמצע החלון, התחתון בפותח טפח, והעליון מלא מקדח:

ג. החזר שְׁבִדָּלָת, שְׁעוּרוֹ מְלֵא אֲגָרוֹף, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, בְּפוֹתֶחַ טַפַּח. שִׁיר בָּהּ הִתְחַרַּשׁ מִלְמָטָן אוֹ מִלְמַעְלוֹ, הִגִּיפָה וְלֹא מִרְקָה, אוֹ שִׁפְתֵּי־חֲתוּ הָרוּחַ, שְׁעוּרוֹ מְלֵא אֲגָרוֹף:

ד. הַעוֹשֶׂה מְקוֹם לְקִנְיָה, וְלֹא־סִפְתִּי, וְלִנְר, שְׁעוּרוֹ כָּל שְׁהוּא, כְּדָבָרִי בֵּית שַׁמְאִי. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, בְּפוֹתֶחַ טַפַּח. לְזוֹן אֶת עֵינָיו, וְלִדְבַר עִם חֲבֵירוֹ, וְלִתְשִׁמִּישׁ, בְּפוֹתֶחַ טַפַּח:

ה. אֵלּוֹ מִמַּעֲטִין אֶת הַטַּפַּח. פָּחוֹת מִכֹּזִית בְּשׂוֹר מִמַּעַט עַל יְדֵי רַבֵּעַ עֲצָמוֹת, וּפָחוֹת מִעֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה מִמַּעַט עַל יְדֵי כֹזִית בְּשׂוֹר. פָּחוֹת מִכֹּזִית מִן הַמֵּת, פָּחוֹת מִכֹּזִית מִן הַנְּבִלָה, פָּחוֹת מִכְּעִדְשָׁה מִן הַשָּׂרֵץ, פָּחוֹת מִכְּבִיצָה אֲכָלִים, הַתְּבוּאָה שֶׁבַח־לוֹן, וְכִכִּי שִׁישׁ בָּהּ מִמָּשׁ, וְנִבְלַת הָעוֹף הַטָּהוֹר שֶׁלֹּא חָשַׁב עָלֶיהָ, וְנִבְלַת עוֹף הַטָּמֵא שֶׁחָשַׁב עָלֶיהָ וְלֹא הִכְשִׁירָהּ, אוֹ הִכְשִׁירָהּ וְלֹא חָשַׁב עָלֶיהָ:

ו. אֵלּוֹ שְׁאִינוֹן מִמַּעֲטִים. אֵין הָעֶצֶם מִמַּעַט עַל יְדֵי עֲצָמוֹת, וְלֹא בְשׂוֹר עַל יְדֵי בְשׂוֹר, וְלֹא כֹזִית מִן הַמֵּת, וְלֹא כֹזִית מִן הַנְּבִלָה, וְלֹא כְּעִדְשָׁה מִן הַשָּׂרֵץ, וְלֹא כְּבִיצָה אֲכָלִים, וְלֹא תְּבוּאָה שֶׁבַח־לוֹנוֹת, וְלֹא כִכִּי שְׁאִין בָּהּ מִמָּשׁ, וְלֹא נִבְלַת הָעוֹף הַטָּהוֹר שֶׁחָשַׁב עָלֶיהָ, וְלֹא נִבְלַת עוֹף הַטָּמֵא שֶׁחָשַׁב עָלֶיהָ וְהִכְשִׁירָהּ, וְלֹא הַשְּׁתִּי וְהָעֶרֶב הַמְּגֻנָּעִים, וְלֹא לִבְנֵה מִבֵּית הַפָּרֶס, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, הַלִּבְנָה

ממעטת, מפני שעפ"ה טהור. זה הכלל, הטהור מעט, והטמא אינו
מעט:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org